

זכיתי להכיר את יהודה מור בשתי פגישות באקראי.
פעם אחת בשיחה ממושכת למדי, ופעם שנייה בביקור משותף בנצרת עילית,
בבית פרטי, ובו אוסף נדיר; אוסף של כלי בית וכלי עבודה חקלאיים עתיקים.

ראיתי לפני אדם שכינתיו בלבי: אנציקלופדיה מהלכת לימי בראשית של
הכפר העברי בצפון הארץ ובמרכזה. אך גם הכפר הערבי בשני אזורים אלה
זכה לתשומת לבו כדי להכירו על בוריו, על אורח חייו, כלי ביתו ועבודתו,
והמנטליות שלו.

על כל אשר ראה, שמע ולמד - ידע לספר בכישרון רב.

סקרן היה ותאב דעת. לא סיפר "על" כי אם סיפר "את", כי על כן לבו היה
מלא אהבה לכל אלה.

יהודה מור - לא מנהיג, לא נואם באסיפות, לא עסקן מפלגתי, לא איש
המימסד, כי אם איש המגשים בעצמו את רעיון המהפכה הציונית.

חבר מן השורה.

אליהו עמיצור

כפר יהושע, יוני 1994